

ника, заотваряха се врати и след малко всичко отново притихна. Някой късен пътник бе пристигнал.

Въздухът в стаята бе станал по-прохладен. Нощта превалише. Ароматът на липите сякаш по се сгъсти. Откъм леглото на младата жена се чу лек шум. Той наостри уши: тя, значи, също не бе спала. След минута тя безшумно се плъзна при него, обхвана шията му с голите си хладни ръце и плътно се прилепи до него, като че търсеше закрила. Мълчаха. Той измъкна едната си ръка и помилва меките ѝ коси. Тя скри лице на гърдите му и той усети на кожата си мърдането на неспокойните ѝ клепачи. Така сгушена, тя се опитваше сега да си даде сметка, да проумее какво става с нея, да се отърве от нещо. . . Ах, Господи, каква особена нощ! . . Чудесна— и тежка. Когато легна, тоя топъл, сладък, тревожен мирис сякаш щеше да я задуши. Той влизаше като прашец в нозрите, в гърлото, в вътрешността, вливаше някаква неясна умора чак до върха на пръстите ѝ, и в същото време не ѝ даваше да заспи. Тя затваряше очи, дълго лежа така неподвижна и когато отново ги отваряше, не можеше да разбере нищо: